

Ο Γέρων Αθανάσιος Μυτιληναίος για τον Οικουμενισμό και για την Ενωμένη Ευρώπη:
«Να ξέρετε ότι ο Οικουμενισμός είναι ο τελευταίος πρόδρομος του Αντιχρίστου».

Να ξέρετε ότι ο Οικουμενισμός είναι ο τελευταίος πρόδρομος του Αντιχρίστου· διότι όταν θα γίνη μία ισοπέδωσις θρησκευτική και πολιτική - κυβερνητική, θα υπάρξει ένας μόνον που θα κυβερνήσει τον κόσμο, αυτός ο ένας, κατά την Αγία Γραφήν και τους Πατέρες, θα είναι ο Αντίχριστος. Παράλληλα έρχονται τα πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών, που είναι προϊόν των Εβραίων και ανεξάρτητα από την Αγία Γραφή, να επιβεβαιώσουν την θέση των Πατέρων.

Έτσι ο Οικουμενισμός, χωρίς περιστροφές, χαρακτηρίστηκε από τους μεγαλύτερους θεολόγους της εποχής μας, όπως από τον μακαρίτην πατέρα Ιουστίνο Πόποβιτς, Σέρβο, αλλά και από άλλους επιφανείς θεολόγους, αντίχριστον σύστημα.

Έτσι και ο **Ναβουχοδονόσορ θέλησε να δημιουργήσει έναν θρησκευτικόν Οικουμενισμό**. Βλέπει δηλαδή κανένας ότι οι ρίζες των πραγμάτων που επιχειρούνται στην εποχή μας δεν είναι καινούργιες, είναι παλιές και πολύ βαθιές, ανήκουν μέσα στην Ιστορία. Αλλά ο Ναβουχοδονόσορ ήθελε να επιτύχει και κάτι άλλο· ήθελε να επιτύχει μίαν εθνική ενότητα, η οποία θα επιτυγχάνονταν αν όλοι οι υπό την κατοχήν του λαοί λάτρευαν τον θεόν Μαρδούχ...

Ξέρουμε ότι **οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες θεοποιούσαν τον εαυτόν τους**. Η θεοποίησις των δεν είχε απλώς θρησκευτικόν χαρακτήρα, αλλά και πολιτικόν· διότι μόλις ανακηρύσσετο ένας αυτοκράτωρ, αμέσως έφτιαχναν αγάλματά του σ' όλη τη ρωμαϊκή επικράτεια, και διετάσσοντο όλοι, οι υπό την κατοχήν λαοί να προσκυνούν το άγαλμα του θεού αυτοκράτορος και να προσφέρουν εις αυτό θυσίες. Γιατί; Χάριν πολιτικής ενότητας. **Είναι κάτι ανάλογο που σήμερα συμβαίνει με την Ε.Ο.Κ.** Προσέξτε να ιδήτε.

Σας είπα ότι αυτά δεν είναι καινούργια πράγματα αλλά πολύ-πολύ παλιά. **Η Ε.Ο.Κ. είναι ένας οικονομικός οργανισμός. Φαινομενικά είναι κάτι τέτοιο, ενώ στην πραγματικότητα είναι κάτι πολύ περισσότερο.** Αν ανοίξετε την παλιά εγκυκλοπαίδεια του Πυρσού θα βρείτε ένα πολύ μεγάλο άρθρο - δυο-τρεις σελίδες μεγάλες - που αναφέρεται σ' αυτήν την απόπειρα της Ηνωμένης Ευρώπης, ευθύς μετά τον πρώτον παγκόσμιον πόλεμον. Ξεκινάει με χαρακτήρα οικονομικό αλλά αποβλέπει τελικά στην δημιουργία μιας πολιτικής ευρωπαϊκής ενότητας.

Ας υποθέσουμε ότι υπάρχει ένας γεωργικός συνεταιρισμός συλλογής σιταριού και όλοι οι παραγωγοί παραδίδουν το σιτάρι τους σ' αυτόν. Φαντασθείτε τώρα ο συνεταιρισμός - πέραν του σκοπού ιδρύσεώς του - ν' αρχίση να ορίζη για όλους τους συνεταιριζόμενους **έναν κοινό τρόπο ζωής**. Η ενέργεια αυτή δεν θα σας φαίνονταν παράξενη και αδιανόητη; Ασφαλώς ναι, γιατί, ενώ άλλα προβλέπει το καταστατικό, άλλα τους ζητιούνται στη συνέχεια, που αφορούν την προσωπική, οικογενειακή και κοινωνική ζωή τους, πράγμα που ούτε ενέκριναν ούτε υπέγραψαν.

Και μπορεί ο γεωργικός συνεταιρισμός να μην παρεκκλίνη από τους οικονομικούς προσανατολισμούς, δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με τον οικονομικό συνεταιρισμό που λέγεται Ε.Ο.Κ. **Βλέπεις να έρχεται και να λέει στη Βουλή των Ελλήνων να εισάγει αυτόν τον νόμο, ή εκείνον ή τον άλλον... Φερ' ειπείν: οι Χιλιασταί θα κινούνται έτσι, οι ομοφυλόφιλοι - με το συμπάθειο - έτσι... Γι' αυτά θα γίνει νόμος και θα αμνηστευθούν η μοιχεία, οι αμβλώσεις και οι εκτρώσεις. Κανένας δεν θα καταδικάζεται (γιατρός, ζευγάρια) κι ας συνέπραξαν στο έγκλημα.**

Και όλα αυτά γιατί; Για να έχωμε προσαρμογή με την Ευρώπη από νομοθετικής πλευράς, λένε. Γιατί; Για ποιόν λόγο; Έτσι πρέπει!

Αν θέλουμε νά 'χωμε Ενωμένη Ευρώπη πρέπει να σκεφτόμαστε όλοι το ίδιο!